

AMERISKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, JANUARY 23, 1940

LETO XLIII. — VOL. XLIII.

KOMUNIST BROWDER OBDOJEN

New York, 22. jan. — Federalna porota je spoznala krivim Carl Browderja, generalnega tajnika ameriške komunistične stranke, da je na goljufiv način lobiral ameriške potne liste, da se je z njimi vozil v Evropo, zlasti v Moskvo. Porota se ni posvetovala niti pol ure. Sodnik Cox je nato obsodil Browderja na štiri leta ječe in \$2,000 denarne kazni.

Državni pravdnik Cahill je zahteval obsodbo na podlagi, da je reba pristnost potnih listov varoval prav tako kot pristnost enarja. Dokazal je Browderju, da je dobil štirikrat ameriški potni list na drugo ime in se z njim eljal v Evropo.

Romunska je na delu za balkansko vojaško zvezo

Bucharest. — Romunska si esno prizadeva, da bi spremeni balkansko antanto v direktno vojaško zvezo, ki bi jo zavaljala pred napadom od strani Turcije ali Ogrske. O tem se je govorilo zadnji petek, ko se sestala jugoslovanski tuzemski minister Marković in rumunski minister Gafencu. Romunska bo skušala doseči tako zvezo na seji balkanske antantne pri sestanku 2. februarja v Beogradu. Balkanska antanta, ki stoji iz Jugoslavije, Grške, Turcije in Romunske, se je osvala po svetovni vojni proti olgarski, če bi ta zahtevala kaj zemlja od te ali ene države.

Romunska podpira svoj cilj s tem, da če ostale balkanske države dopustijo, da si sovražnik zkosu Romunsko, da bo ista doletela tudi druge balkanske države. V Bukarešti kar argoli nemških in angleških agentov, ki kupujejo romunsko lago in skušajo v tem drug drugega prekositi, kdo bo več dobil Romunske.

Članstvu društva 169 KSKJ Tajnik John Pezdirtz sporoča, radi seje gl. odbora ne bo poral asesmenta na 24. in 25. v domu na Holmes Ave. Lahko pa plačate asesment prihodnjo nedeljo vse dopolne pod certijo. Članstvo dr. sv. Jožefa št. 39 KSKJ naj to blagohotno poštea.

Mraz dvignil cene Zelenjava, ki prihaja iz južnih rajev, kjer je zadnje dni mraz napravil veliko škodo, je na trgu poskočila v ceni. Mraz je lasti uničil mnogo zelenjave v Texasu.

NIČ MANJ KOT ŠEST ORKESTROV!

No "Slovenskem Rooseveltovem večeru" 30. januarja v avditoriju SND na St. Clair Ave. bo igralo kar šest slovenskih orkestror. Toliko se jih je že priglasilo do zdaj. Pomislite, šest naših orkestror bo igralo na en večer in to naših najboljših in sicer sledeči: Pecon, Trebar, Janovič, Vadnal, Smith, Sokach. Igrali bodo menjavaje se, pa tudi skupno. Vprizorili bodo nekaj radio vprogram z najboljšimi muzikalnimi močmi. Kot sliši, je imel sinoči že vaje z njimi vodja muzikalnega programa, dr. Wm. Lausche. Ti orkestri bodo ena izmed mnogih zanimivosti, ki jih boste

VEČ KO 100 OSEB POGREŠAJO Z GOREČE LADJE

Marseille, Francija, 22. jan. — Ladje in letala iščejo po razburkanem Sredozemskem morju, da bi našli potnike in posadko z gorečega laškega parnika "Orazio". Posadka in potniki so se podali v rešilne čolne, ko se je videlo, da požara na ladji ne morejo pogasiti. Potom radia so poslali klice na pomoč. Laške in francoske ladje so hitele na pomoč. Razburkano morje je pa čolne razgnalo na vse strani. Ladja je vozila 412 potnikov in 231 mož posadke. Rešilne ladje so vzele ljudi s čolnov na krov, toda še vedno jih nekaj pogrešajo. Poročila si nasprotujejo glede števila rešenih oseb. Nekateri zatrjujejo, da manjka samo še en čoln z 50 osebami, druga poročila pa trdijo, da pogrešajo še tri čolne z 107 osebami.

Požar je nastal na ladji v nedeljo zjutraj, ko se je razpočil parni kotel. Pri tem je bilo ubitih pet strojnikov. Nezgoda se je pripetila 40 milj od Toulona, francoskega bojnega pristanišča. Nemci so takoj zagnali v svet izjavo, da je ladjo sabotžirala francoska bojna ladja, ki je ladjo ustavila in preiskala nekaj poprej. Francoska vlada zanika krivdo, ker je preiskala ladjo več kot 24 ur, predno je požar izbruhnil.

Po kratki in mučni bolezni je preminila v Glenville bolnišnici znana Helen Bežek, roj. Hrvatica, stara 42 let, stanujoča na 15938 Whitecomb Rd. Tukaj zapušču žalujočega soproga Alojzija, doma iz vasi Štorje pri Sežani na Krasu in tri otroke: Helen, Lucy in Stanley, 3 brate: Johna, Louisa in Michaela ter eno sestro Rose, omož. Božič in veliko sorodnikov. Rojena je bila v vasi Koteževu pri Ilirski Bistrici, kjer zapušču mater Margaret, brata Antona in sestro Katrino omož. Stemberger in več sorodnikov. Tukaj je bivala 18 let ter je bila članica društva Collinswoodske Slovenke št. 22 SDZ in podružnice št. 10 SZZ. Pogreb se bo vršil v četrtek zjutraj ob 8:15 iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi, 458 E. 152nd St. v cerkev Marije Vnebovzete in na sv. Pavla pokopališče. Bodi ji ohranjen blaž spomin, preostanim pa naše sožalje.

Graduantinja Miss Anne Glavac, hčerka Mr. in Mrs. Jerry Glavac, 1052 Addison Rd. bo graduirala v četrtek 25. januarja iz East High šole. Naše čestitke!

videli in slišali na tem "Slovenskem Rooseveltovem večeru." Vstopnice so šle danes v promet. Kje vse se bodo dobile, povemo prihodnjič. Izmed številnih prostorov jih boste dobili lahko tudi v našem uradu.

Dajmo, da bo ta večer res uspel, da se bomo Slovenci lahko postavili pred drugimi narodi, ki bodo tudi imeli ta večer razne prireditve. Vstopnina bo samo en kvoder.

Vsi, iz vsega Clevelanda in okolice pridite na 30. januarja v SND, na St. Clair! Garantiramo vam, da boste zadovoljni s programom!

Za te ruske vojake je vojna končana... Zmrznili so nekje na finskem bojišču. Komu koristi njih smrt?

Komunisti napadajo Roosevelta radi pomoči Finski

Cleveland, O. — W. W. Weinstein, član narodnega odbora komunistične stranke, je imel govor na shodu komunistov v tujakšnji mestni glasbeni dvorani, v katerem je ostro napadal predsednika Roosevelta radi njegovega prizadevanja za odpomoč Finski. "Ne Finska, ampak Cleveland potrebuje ameriške dolarje," je rekel Weinstein. "Ameriki vojaki so vedno sledili ameriškim dolarjem preko morja," je poudarjal komunist, "in vsaka denarna odpomoč Finski bi bil nadaljni korak k vojni. Mr. Roosevelt je obrnil hrbet novemu dealu. Fantastične vesti o ruskih porazih na Finskem imajo namen, da pripravijo ameriški narod, če bi šel v vojno z Rusijo, da bi se je ne bal, ker je na slabih nogah. Pod krinko tehnikalijskega Roosevelta spravi Earl Browderja v ječo in prikrajsiti komunistično stranko civilnih svobodščin." Shod je sprejel resolucijo, ki pozdravlja Earl Browderja. (Earl Browder je pod obtožbo, da je hodil v Evropo z goljufivimi potnimi listi).

V teku enega leta bo kongres glasoval o vojni

Kongresnik Martin L. Sweeney je govoril skupščini Townsend organizacije in napovedal, da bo kongres Zed. držav v teku enega leta glasoval "da" ali "ne", če naj grede Zed. države v vojno. Sweeney je trdil, da je dežela poplavljen z propagando od lordov in vojvod, ki prihajajo sem na predavanja. Vojna je blaznost in sedanjo evropsko vojno so podneli diktatorji, je rekel kongresnik. "Mi nismo ustvarili diktatorjev, mi nismo ustvarili Hitlerja, niti Stalina, zato tudi ni naša dolžnost, da bi ju uničili, je rekel Mr. Sweeney.

Nova državljanka

V četrtek 18. januarja je dobila Mrs. Frances Orazem, 6326 Carl Ave. svoje državljanske pravice. Najbolj pomemben dan je bil to zanj, zato, ker je dobila državljanstvo ravno na dan njene 36 letnice poroke. Naše iskrene čestitke k obema dogodkom!

Iz bolnišnice

Mrs. Josephine Antončič, 1259 E. 60th St. se je vrnila iz bolnišnice in jo prijateljice sedaj lahko obiščejo doma.

Važna seja

Skupna društva fare sv. Vida imajo v sredo večer ob osmih urah sejo, zato so vsi zastopniki in zastopnice vabljeni, da se udeležijo.

Preiskava avtov radi povedane divjačine

Columbus, O. — Prihodnje zasjedanje bo najbrže sprejelo postavbo, ki bo dovoljevala lovskim paznikom ustavljati na cesti avtomobile in jih preiskati, če vozijo večje število nastreljene divjačine, kot je pa po postavi dovoljeno. Tako je povedal konservacijski komisar Don Waters. Komisar pozivlja lovce, naj apelirajo na svoje poslance, da ta predlog sprejmejo kot postavbo.

Japonce skrbi, če se bo obnovila trgovska pogodba z Zed. državami

Tokyo. — V petek 26. januarja poteče 28 let stara trgovska pogodba med Japonsko in Zed. državami. Japonski voditelji priznavajo, da je njih mednarodno stališče odvisno od tega, če se bo trgovska pogodba obnovila ali ne, kar vse visi od vlade Zed. držav. Iz Washingtona prihajajo vesti, da bosta deželi trgovali med seboj še naprej, toda brez pogodbe, torej se lahko trgovanje prekine vsak dan.

Da Japonce to tako skrbi je dejstvo, ker so Zed. države najboljše odjemalec na Japonskem, pa tudi Japonska je odvisna za nakup vojnih potrebščin na Ameriko. Kar Japonce najbolj skrbi je to, da bi Zed. države ne napovedale embarga na staro železo, olje in drugo, kar Japonska neobhodno potrebuje za vojno na Kitajskem. Zed. države so gorke Japonski radi njenega vpada na Kitajsko, in pa ker je Japonska zaprla skoro vse ameriško trgovanje v Kitaju.

Baptisti se boje zveze med Vatikanom in U. S.

Washington, D. C. — Ameriška baptistovska Cerkev je v velikih skrbih, če se bo vzpostavilo diplomatske odnose med Vatikanom in Zed. državami. Čeprav jim je predsednik Roosevelt zagotovil, da je bilo imenovanje Myron Taylorja pri Vatikanu, kot osebnih odposlancev predsednika, samo začasno, pa so se baptisti izjavili, da "iskreno upajo, da ne bo kongres Zed. držav nikdar dovolil izdatkov za stalnega poslanika pri Vatikanu."

Požar v Lorainu

Včeraj je silen požar napravil za \$22,000 škodo pri parni žagi in lestnem skladišču Wood Lumbar Co. Več kot 7000 čevljev lesa je zgorelo. Štirje ognjegasniki so gašili ogenj nad štiri ure.

Generalni zvezni pravdnik akazal obširno preiskavo glede "Krščanske fronte"

Washington, D. C. — Generalni zvezni pravdnik Jackson je izjavil, da bo večja porota v New Yorku preiskovala delovanje posameznikov ali skupin, naj se nahajajo kjerkoli, ki so pomagali z nasveti ali denarjem 17 prijetim članom "Krščanske fronte," ki so obtoženi, da so hoteli strmoglaviti vlado Zed. držav in postaviti strahovlado v deželi.

Justični oddelek vlade je izjavil, da bo naročil distriktnemu pravdniku v Brooklynu, N. Y., da preišče glede eventualne zveze med Rev. Charles E. Coughlinom in "Krščansko fronto."

Detroit, Mich. — Father Coughlin je v nedeljskem govoru izjavil, da sicer ne spada k nobeni edinci "Krščanske fronte," toda s tem še ni rečeno, da se ne strija s tem gibanjem, ampak da enako gibanje celo toplo priporoča. Glede tistih 17 zaprtih članov "Krščanske fronte" je rekel Father Coughlin, naj se jim da častno uradno oprostjenje, če bodo spoznani nedolžni. Če bodo pa spoznani krivi, naj jih zadene zaslužena kazen po postavi.

SND v Maple Heights

Direktorij SND v Maple Hts., O. za leto 1940 je sledeč: Predsednik Louis Simončič, podpredsednik Louis Kastelic, tajnik Anton Perušek, blagajnik Albert Verček, zapisničarica Antonia Kastelic, nadzorni odbor: Antonia Legan ml., Andrew Hočevar, Anton Walter; ostali direktorji so: Anton Gorenc, Jacob Jemec, Charles Hočevar, John Hrovat, Frank Volkar, Antonia Legan st., Frank Vrček in John Hočevar.

K molitvi

Članice društva Srca Marije (staro) so prošene, da pridejo k molitvi nocoj zvečer ob osmih urah, kaj se je zgodilo z tujezemcem, ki je umrl sestro Terezijo Palčič v Zakrajškovi kapeli, v sredo zjutraj se pa udeležite pogreba.

Pozdravi iz Floride

Družina Joe Perušek pošilja iz Hollywood, Florida, tople pozdrave vsem prijateljem in znancem. — Iz Daytona Beach, Fla. pošiljata pozdrave pa Mr. in Mrs. Anton Novak, 17406 Grovewood Ave.

SMRT V SOUTH CHICAGO

Chicago. — V South Chicagu je zadnje dni umrl rojak Jos. Keber, ki je zadnja leta bival v Indiana Harborju, Ind. V So. Chicagu zapušču brata. Drugih podatkov o njem ni.

Rusi bruhajo topniški ogenj na finsko Mannerheim črto

Finci pričakujejo, da bodo Rusi napadli južno finsko obal čez zamrznjeni Finski zaliv od estonske strani, ki je tukaj 55 milj širok.

FINSKI LETALCI SO BOMBARDIRALI KRONSTADT, KI VARJE DOHOD DO LENINGRADA

Helsinki, 22. jan. — Rusko topništvo je odprlo ogenj na finsko obrambno črto, takozvano Mannerheim linijo na polotoku Karelian in težke krogle padajo na finske utrdbe 100 na minuto. Finsko poveljstvo poroča, da Finci odgovarjajo s strojnimi in topovi in da še vedno drže pozicije. Rusi očividno nameravajo oslabeti finsko levo krilo, da bi tako obšli Mannerheim črto in prišli Fincem, ki branijo to linijo, za hrbet.

Poročila iz fronte trdijo, da so Rusi polna dva tedna na tej fronti kupčili municijo, predno so začeli danes s topniškim ognjem. Vse kaže, da se bo razvila tukaj v kratkem bitka v velikem obsegu. Rusi so že večkrat prej poskušali prodreti na tem mestu, toda jim je vselej izpodletelo.

Včeraj so ruski avijatičarji bombardirali mesto Uleaborg, ki

šteje kakih 30,000 prebivalcev in ki leži ob Botniškem zalivu. Bomba so užgale več poslopij.

Ker je Finski zaliv zmrznil vse od Estonije pa do Finske, pričakujejo zdaj Finci, da bodo poslali Rusi svoje čete po ledu in napadle finsko obal. Finci sicer trdijo, da imajo obal tukaj dobro zavarovano, toda ker se ni nikoli računalo, da bodo Rusi tukaj napadli, obal ni tako zelo utrjena. Rusi imajo namreč zdaj torišče v Estoniji, ki leži ravno nasproti Finske čez Finski zaliv, ki je tukaj samo 55 milj širok.

Kot bi Finci kaj takega v resnici pričakovali, so finski letalci poleteli na ruska zrakoplovna pristanišča v Estoniji in jih bombardirali. Bombardirali so tudi rusko utrjeno bojno pristanišče Kronstadt, ki varje dohod do Leningrada. Kot poročajo, so napravili tukaj precej škode.

Boj za ohijske delegate

Washington, D. C. — Govori se, da se bo vršil vroč boj med podpredsednikom Garnerjem in Paul V. McNuttom za 52 demokratskih glasov na narodni konvenciji. McNuttovi pristaši pravijo, da bodo šli v ohijske primarne volitve za te glasove, ako jih bo iskal Garner. Ta pa pravi, da teh glasov ne bo iskal v primarnih volitvah, če jih bo hotel imeti senator Vic Donahey. Ohijski demokratje so objubili predsedniku Rooseveltu, da lahko dobi te glasove, če bo kandidat. Ohijska postava pa določa, da mora dati predsedniški kandidat pismeno dovoljenje delegatom, predno smejo kandidirati na njegovi listi v primarnih volitvah. Če Roosevelt takega dovoljenja ne bo dal, potem bodo delegatje kandidirali na listi koga drugega in bodo obvezani zanj glasovati na narodni konvenciji.

Rusija svari pred vmešavanjem na Finskem

Moskva. — Na narodnem shodu v Bolšoj operi ob priliki 16. obletnice Leninove smrti, je govoril komisar Šerbakov, tajnik moskovske komunistične stranke ter svaril druge dežele pred vmešavanjem v rusko-finskem sporu. Takozvani zavezniški Fini, kaže se je zgodilo z tujezemcem, ki je umrl sestro Terezijo Palčič v Zakrajškovi kapeli, v sredo zjutraj se pa udeležite pogreba.

Kmalu bo po srnjakih!

Kdor se hoče mastiti z okusno srnjakovo pečenko, se ne sme obotavljati, ker bodo kmalu pospravljani. Samo še parkrat bodo servrirani. V soboto večer ima Barbertonski lovski klub večerjo v dvorani društva Domovina, v nedeljo večer pa Euclid Rifle klub v Slovenskem domu na Holmes Ave. Preskrbite se z vstopnicami pravočasno. Dobite jih tudi v našem uradu.

Naciji baje nameravajo prostiti za premirje

London. — Med diplomatskimi krogi se govori, da so dospeli nemški agentje v štiri nevtralne države z ponudbami za takojšnje premirje, ki bi se pričelo s tem, da bi kancler Hitler odstopil svoje mesto feldmaršalu Goeringu. Poročila dalje zatrjujejo, da so Nemci zagrozili, "da se bo odprl pekel," če se ne sprejme nacijskih predlogov. Na te govorice je izjavila angleška vlada, da je to samo nemška propaganda, da se našunta angleški in francoski narod proti vojni. Nemški agentje so baje dospeli v Švico, Švedsko, Dansko in Italijo. Nemci so baje pripravljene izprazniti Avstrijo, Poljsko in Čehoslovaško, ki bi obdržale z Nemčijo samo trgovske zveze.

Avstralcii kritizirajo vojna poročila

Sydney, Avstralija. — Tujakšno časopisje ostro kritizira angleška vojna poročila, ki se končujejo vsa z srečnim izidom, "da so bili naciji uspešno odbiti." Tako poročilo, pravi avstralsko časopisje, lahko izgubi vojno, nikakor je pa ne more dobiti.

Vroča debata v Euclidu

Na sinočnji seji mestne zbornice v Euclidu je prišlo do precej razburljivih trenutkov, ko je bivši župan Ely očital županu Simsu, da je prodal davkoplačevalceva z nameravano gradnjo hišnega projekta. Slišalo se je govorje za in proti. Član šolskega odbora, Ray Turk, je govoril, da bo projekt novo breme za šole in starih bajt, da bi se jih moralo podreti radi tega projekta. Zveza davkoplačevalcev v Euclidu je protestirala k zidavi. Ničesar gotovega se ni določilo sinoči.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 19 Tues., Jan. 23, 1940

Sedem let v Beli hiši

V nedeljo je nastopil Franklin D. Roosevelt svoje osmo leto predsedništva. Ali je to zadnje leto njegovega vodstva 130,000,000 naroda, ali bo naprošen, ali prisiljen, v tretji in četrti termin? To je za enkrat še vprašanje, na katerega ne ve nihče odgovora. Ugibanja pa so za in proti. Morda ne bomo vedeli nič gotovega o tem, dokler ne bo demokratska narodna konvencija izbrala kandidata. Tedaj bomo vedeli bo-li to Roosevelt, Garner, Hull, McNutt, Wheeler, Jackson, Douglas, ali kdor pač že.

Razburkani časi, v katerih živimo in Rooseveltova izredna politična zmožnost in bistroumnost, njegova prirojena domaćnost in prikupljivost, vse to je napravilo Rooseveltovo slavnost po vsem svetu. Ime "Roosevelt" je danes na jeziku vsakega, politikov in diplomatov, državnikov in preprostih državljanov na vsej zemeljski obli. Vse govori in piše, kaj je storil Roosevelt včeraj in kaj bo storil jutri. Ne toliko ker je Roosevelt, ampak ker je predsednik Zed. držav. Danes govorimo in pišemo o Rooseveltu, prej smo govorili in pisali o kom drugem, drugo leto bomo morda zopet o kom drugem. Človek, ki je v luči, se svetli, dokler je v luči. In če je znal uporabiti čas, žari tudi še dolgo potem, drugače pa ugasne in njegovo ime gre v pozabljenje.

Roosevelt ni samo državnik in politik, predsednik in najvišji izvrševalni uradnik Zed; držav, ampak je tudi, kot smo vsi drugi, človek, družinski oče in navaden zemljan s svojimi prijatelji in sovražniki, s svojimi ambicijami in hotenji.

Kot človeku tudi njemu ni bilo prizanešeno z razočaranji in družinskimi skrbmi. Razporoke v družini, eskapade in politični zapletljaj njegovih sinov so zbudili pozornost v deželi, ker je oče predsednik. Politično mu usoda ni prizanašala. Smrt je pobrala nekaj njegovih najboljših svetovalec, nekaj se mu jih je pa odtujilo, da so ga pozneje napadali. Od njegovih prvih svetovalec, ki jih je pred sedmimi leti pripeljal v Belo hišo, jih je ostalo le še pičlo število. Novi obrazi so se pojavili ob njegovi strani. Vrsta njegovih intimnih prijateljev je zelo pičila.

Skoro vsako nedeljo povabi Roosevelt nekaj svojih najboljših prijateljev na večerjo, ki sestoji iz stopenih jajec, kar ima Roosevelt najrajši. Pri teh zakuskih velja napisano pravilo, da ne sme nihče govoriti o politiki ali državnih zadevah. Včasih tudi rad sede h kartam s starimi prijatelji. In bolj ko je igra hrupna, rajši ima.

V teh sedmih letih se je Roosevelt nekoliko postal. Njegovi sivi lasje so postali redkejši, njegove obrazne črte so postale globokješe. Toda zdravje ima še vedno trdno. Njegova telesna teža je vedno med 182 in 187 funti.

Dnevno plava v bazenu v Beli hiši in je vedno jako razigrane volje pri tem. Ta dnevna kopel je v prvi vrsti vzrok njegovega dobrega zdravja.

Kadar pridejo k njemu časnikarski poročevalci, sedi predsednik navadno pri mizi prekriti z rdečim, palca uprta drug ob drugega. V taki poziciji stresa na dan številke in probleme dežele, ne da bi jih bral iz papirja.

Predsednik ima rad komodnost. Rad ima ohlapno obleko in malokdaj obleče telovnik. Zelo nerad se obleče v formalne obleke. Kadar gre na oddih, recimo na ribolov, obleče svojo najslabšo obleko, v kateri se najboljše počuti. Eno četrtino vseh svojih potovanj kar je v Beli hiši, je napravil po vodi. V teh sedmih letih je prepotoval po suhem 132,984 milj in po vodi 45,628 milj.

V osebnem razvedrilo mu je zbirati modele ladij in pa zbirati redke poštne znamke.

Roosevelt ima mnogo smisla za humor. Mnogo veselih dogodbic se o njem govori po deželi in večinoma vse so mu prišle na uho. Pravi, da se jim smeje na ves glas, ko jih posluša. Pa tudi sam rad draži ljudi. Kadar je v prijateljski družbi rad privleče na dan kako pikantno zgodbo o tem ali onem navzočih. In kadar začne žrtvovati obilnosti rdečica je to za Roosevelta spodbuda, da pripoveduje s toliko večjim navdušenjem. Pri tem mu je v veliko pomoč njegov izredno dober spomin.

Od 2,300 pisem, ki jih dobi dnevno, naslovljena Franklin D. Roosevelt, ali enostavno "President of United States," mu najzanimivejša vedno prihranijo, da jih prečita, kadar ima čas. Kadar se mu vsebina kakega pisma posebno dopade, potem sam narekuje odgovor. Seve, druga pisma, ki so uradnega pomena, odgovarjajo njegovi tajniki.

Nekoč je omenil nekemu svojemu prijatelju, da mu je ravno njegova osebna ohromelost, ki mu jo je pustila otroška paraliza, pripomogla, da lahko izvrši več dela pri pisalni mizi, kot bi ga morda izvršil, če bi mogel hoditi.

Tak je Roosevelt kot predsednik in kot človek. Kot vsak zemljan ima svoje dobre lastnosti in svoje slabe strani. Mnogo novotarij je vpeljal v teh sedmih letih, mnogo sprememb v postavah, mnogo reformacij za deželo. Nekatere bodo ostale, druge bodo spremenjene pod novo administracijo. Toda gotovo je imel vedno pred očmi izboljšanje razmer za ljudi in za deželo. Kot vsak, ki je v javnem življenju, ima tudi Roosevelt mnogo kritikov in mnogo simpatičarjev. Lahko se pa reče, da je danes na vrhuncu svoje slave, kar bo morda odločevalo, ko bo moral reči da ali ne, kadar mu bodo penudili tretji termin.

BESEDA IZ NARODA

O ščetincih na Hubbard Rd. V Madisonu

Ko so v naši vasi klali ščetince, so se najprej spravili k Žužkovim, potem so šli pa k sosedu Johnu in so udušili kar dva. Tisto jutro je šel tudi moj voznik nekaj za nogo držat, ampak so bili tam tudi drugi sosedje Jože Žužek in Peterlinov Lojze. Seveda Žužek je bil glavni, ker je imel v roki nož in njemu se ne bi bilo kar tako zameriti, saj se ne ve kaj bi bil mogoče v kakšni hudi jezi napravil.

To je dobro, ki ga vsi tukaj že poznamo kako dobra duša je on, zato tudi nismo bili nič kaj preveč v skrbeh, ampak imel pa je hudo jezo na tista dva Johnova ščetince. Gotovo sta ga morala čez leto kaj ujeziti s tem, da sta mogoče pošiljala kake hude duhove tja doli in tako je prišlo tisto usodno jutro. Sosedje so se zbrali in ščetince sta menda pa tudi že slutila kakšna usoda ju čaka, ker omenjeno jutro nista dobila zajtrka. Mrs. Perpar je rekla, da noče imeti preveč opravka s črevi in jima ni hoteli dati jesti.

Sosedje so se zbrali določeno jutro, da spravijo tista dva pujska s tega sveta, jaz sem pa od daleč poslušal kdaj bosta zacvilila, ko je dal prvi glas od sebe, sem jaz prav mirno čakal za grmom kdaj bo nehal in ko je utihnil, sem se jim pa naglo približal. Ko so ga stekali so ga položili tja, kjer so ga potem umili in obrili. Približal sem se in hitro me nekdo vpraša kot nekega izvedenca, kaj mislim koliko kaj tehta? Rekel sem, da z duhom in telesom prav toliko, pa je Peterlinov Lojze obrnil pogled po vseh navzočih in rekel: "Ali ga vidite kako se razume, prav do funta je uganil. Ko so bili s tehtanjem gotovi, so se odpravili v hišo po vrelo vodo in res vsi so se obrnili in odšli, jaz sem pa ostal sam kot bi se ne vedel kam djet. Zalostno sem obračal pogled proti Johnu, on pa se je nekam postrani vrtel proti hiši, nekam nagibal glavo in naposled še z roko zamahnil, to je pa pomenilo, da naj grem tudi jaz.

Tega povabila sem bil pa bolj vesel kakor ne vem kaj. (Saj bi ga bil tudi jaz, če bi šel po tako vodo ... op. urez.) Mislim sem si, nekaj bože in je tudi res bilo. Ko smo stopili doli v kuhinjo kjer so gregli vodo, pa nam je Mrs. Perpar hitro povedala, da voda še ni zavrela in da bo treba malo počakati, ker smo pa vedeli kakšne dobrote nas čakajo, smo bili prav zadovoljni s tistim počakanjem.

Vedeli smo koliko sladkega medu so čebelnice nanosile, pa se nisimo prav nič čudili, ko ga je bilo toliko na mizi v neki tekočini namočenega. Ko smo povzili vsak enega, so se nam lica pordečila in ko smo drugega, smo se pa pričeli spogledavati kako "fejst" zgleđamo in postali smo precej gostobesedni. Povzili smo tretjega in ustnice so se nam začele sprijemati od samega medu. Nato pa sem rekel Johnu: "Še enega mi daj, da bom ustnice držal bolj skupaj tudi doma, saj mi itak vedno prepevajo doma, da prepogosto odpiram svoja usta, jih bom vsaj sedaj enkrat držal zaprta.

Priporočil sem se jim, da naj mi sporoče kdaj bodo spravljali drugega s sveta, a ga je Žužek taklo dobro pogodil, da še glasu ni dal od sebe, je pa Žužek zvižgal na vso moč, da bi me priklical, ker je pa veter pihal v nasprotno smer, pa ga nisem slišal, čeprav sem stal ves čas na straži in pazil kdaj bo. No, tako sem zamudil precej dobrega pri ta drugem, kar mi je bilo zelo žal. Tedaj pa smo se dogovorili, da pridejo pa še našega pujska udu-

šiti, ker so bili pa tako navdušeni, so mi takoj obljubili, da pridejo točno ob dveh popoldne.

Res so se začeli zbirati. Jaz sem se bil nekaj zakasnili in ko pridem tja, je imel pujske že privezan "štrik" na nogi in ko me je zagledal se je silno pritožil. Saj vem, da si je mislil: "Odkod so neki ti ljudje in kaj neki nameravajo z menoj napraviti, saj ti nisi kaj takega delal z maveli ali pujsku, ki je dal svoje življenje, da smo mi jedli klobase, ali Mr. Leskovcu, ki mi jih je prinesel in s tem dokazal, da mi sli še na koga drugega ne samo na svoj želodec. Torej hvala. Op. ured.) Prav pošteno sem se jih najedel in nato pa sem šel zopet spat.

Ko se je pa Peterlinovim dozdevalo, da mislim nekaj poročati o pujskih, pa so se še oni spravili h klanju. Rekli so, da bodo kar dva in eden naj pa še ostane. Bili so precej rejeni, čeprav je Lojze rekel, da jim je koruzo samo od daleč kazal. Kakor po navadi so se sosedje zbrali in tudi moj voznik Viljem je bil tam in je drugega ščetince kar sam držal za zadnje noge. Tedaj sem bil tudi jaz navzoč, a nisem prišel tja, da bi kaj pomagal, ampak, da bi katerega dobil, oja, tisto pa že in sem ga tudi dobil.

Pa tudi prav je bilo, da sem bil prišel ravno ko so hoteli pujska spraviti iz hleva, ki pa ni hotel iti ven. Trije so stali za njim in bolj ko so ga rinili ven, bolj je tiščal nazaj. Jaz sem stopil k njemu in mu rekel, da naj se nikar ne brani in naj kar lepo gre, pa me je ubogal in šel ter sva prikorakala prav ob strani tistega zaboja, sedaj pa sem rekel sosedom, da naj ga kar lepo položi na zaboj in so tudi ga. Klavec je bil pa tisti prijazen Cajhen, tam iz County Line, ki je pa že tako naučen tega dela, da mu gre bolj od rok kot meni očenaš in tudi njegova prijazna so-proga je bila tam. Njej gre pa že tako delo od rok, da jo je kar veselje gledati in se je tudi prav prijetno žnjo pogovarjati.

Pri tem je pogovor nanesel in nekdo je rekel: "Kje pa je tista 'flaška'?" "In Mrs. Peterlin je že pritekala žnjo kakor, da bi bila slišala naš pogovor in je brž rekla: "Vsak enega boste ... in ko smo še drugega, smo postali pa tako zgovorni, da smo se začeli pogovarjati ob bank. Ker sem pa videl kako so vsi hiteli sem pa še jaz vprašal, če je kaj treba nesti v hišo in takoj so mi odkazali delo. Prav z veseljem sem nesel, ker sem vedel, da bom notri dobil pa še enega, če ne dva in sem tudi jih. Prijazne ženske so mi vedno naklonjene, zakar se jim moram prav lepo zahvaliti.

Tone Urnkar, tam iz Euclida, je prišel pa še po naša dva, ker je prejšnje leto kral pri nas za Johna Rusa, zato je pa vedel, da imamo lepe pujske in da jih dobro zredimo, zato jih je pa letos prišel tudi on k nam iskat. Veste pa me je bil malo prehitel, kajti prišel je bil tako nepričakovano, da še skoro vstal nisem bil in jih nisem imel časa malo bolj nakramit in zato pa tudi "vaga" ni hotela toliko potegniti kot sem jaz želel in tako je ostala naša vas sedaj brez vsakih pujskov. To je nekaj zgodovine iz zimskih časov po naših krajih. Vas vse prav lepo pozdravlja,

Frank Leskovie.

Še en srnjak

Srnjakove večerje za to sezono bodo že skoro v kraju. Da pa ne bomo zadnji, ali da bi kdo mislil, da pri našem Euclid Rifle klubu nismo zmožni, da bi podrli enega ali dva srnjaka, vam povem, da je to pravi pravcati srnjak, doma iz Pennsylvanije in nikakršno tele in da smo bili tega še bolj sigurni in to lah-

Tiste besede so me pa že tako zbudile, da se mi je tako "feržmagalo," da tudi ene ščetine nisem hotel potegniti iz pujske in zato se tudi nisem hotel prijeti nobenega dela. V tisti veliki jezi sem šel spat in nisem prej vstal, da so bile krvavice gotove. Vstal sem in ukazal, da jih denejo neka peč, da bom vsaj vedel kakšne so napravili. Bile so prav okusne, notri je bilo dovolj dobrot in ne preveč dišav. (K temu se pridružujem tudi jaz, res so bile okusne in to pa vem, ker sem jih bil deležen tudi jaz. Hvala lepa, samo ne vem komu naj se zahvalim ali pujsku, ki je dal svoje življenje, da smo mi jedli klobase, ali Mr. Leskovcu, ki mi jih je prinesel in s tem dokazal, da mi sli še na koga drugega ne samo na svoj želodec. Torej hvala. Op. ured.) Prav pošteno sem se jih najedel in nato pa sem šel zopet spat.

Ko se je pa Peterlinovim dozdevalo, da mislim nekaj poročati o pujskih, pa so se še oni spravili h klanju. Rekli so, da bodo kar dva in eden naj pa še ostane. Bili so precej rejeni, čeprav je Lojze rekel, da jim je koruzo samo od daleč kazal. Kakor po navadi so se sosedje zbrali in tudi moj voznik Viljem je bil tam in je drugega ščetince kar sam držal za zadnje noge. Tedaj sem bil tudi jaz navzoč, a nisem prišel tja, da bi kaj pomagal, ampak, da bi katerega dobil, oja, tisto pa že in sem ga tudi dobil.

Pa tudi prav je bilo, da sem bil prišel ravno ko so hoteli pujska spraviti iz hleva, ki pa ni hotel iti ven. Trije so stali za njim in bolj ko so ga rinili ven, bolj je tiščal nazaj. Jaz sem stopil k njemu in mu rekel, da naj se nikar ne brani in naj kar lepo gre, pa me je ubogal in šel ter sva prikorakala prav ob strani tistega zaboja, sedaj pa sem rekel sosedom, da naj ga kar lepo položi na zaboj in so tudi ga. Klavec je bil pa tisti prijazen Cajhen, tam iz County Line, ki je pa že tako naučen tega dela, da mu gre bolj od rok kot meni očenaš in tudi njegova prijazna so-proga je bila tam. Njej gre pa že tako delo od rok, da jo je kar veselje gledati in se je tudi prav prijetno žnjo pogovarjati.

Pri tem je pogovor nanesel in nekdo je rekel: "Kje pa je tista 'flaška'?" "In Mrs. Peterlin je že pritekala žnjo kakor, da bi bila slišala naš pogovor in je brž rekla: "Vsak enega boste ... in ko smo še drugega, smo postali pa tako zgovorni, da smo se začeli pogovarjati ob bank. Ker sem pa videl kako so vsi hiteli sem pa še jaz vprašal, če je kaj treba nesti v hišo in takoj so mi odkazali delo. Prav z veseljem sem nesel, ker sem vedel, da bom notri dobil pa še enega, če ne dva in sem tudi jih. Prijazne ženske so mi vedno naklonjene, zakar se jim moram prav lepo zahvaliti.

Tone Urnkar, tam iz Euclida, je prišel pa še po naša dva, ker je prejšnje leto kral pri nas za Johna Rusa, zato je pa vedel, da imamo lepe pujske in da jih dobro zredimo, zato jih je pa letos prišel tudi on k nam iskat. Veste pa me je bil malo prehitel, kajti prišel je bil tako nepričakovano, da še skoro vstal nisem bil in jih nisem imel časa malo bolj nakramit in zato pa tudi "vaga" ni hotela toliko potegniti kot sem jaz želel in tako je ostala naša vas sedaj brez vsakih pujskov. To je nekaj zgodovine iz zimskih časov po naših krajih. Vas vse prav lepo pozdravlja,

Pri tem je pogovor nanesel in nekdo je rekel: "Kje pa je tista 'flaška'?" "In Mrs. Peterlin je že pritekala žnjo kakor, da bi bila slišala naš pogovor in je brž rekla: "Vsak enega boste ... in ko smo še drugega, smo postali pa tako zgovorni, da smo se začeli pogovarjati ob bank. Ker sem pa videl kako so vsi hiteli sem pa še jaz vprašal, če je kaj treba nesti v hišo in takoj so mi odkazali delo. Prav z veseljem sem nesel, ker sem vedel, da bom notri dobil pa še enega, če ne dva in sem tudi jih. Prijazne ženske so mi vedno naklonjene, zakar se jim moram prav lepo zahvaliti.

Tone Urnkar, tam iz Euclida, je prišel pa še po naša dva, ker je prejšnje leto kral pri nas za Johna Rusa, zato je pa vedel, da imamo lepe pujske in da jih dobro zredimo, zato jih je pa letos prišel tudi on k nam iskat. Veste pa me je bil malo prehitel, kajti prišel je bil tako nepričakovano, da še skoro vstal nisem bil in jih nisem imel časa malo bolj nakramit in zato pa tudi "vaga" ni hotela toliko potegniti kot sem jaz želel in tako je ostala naša vas sedaj brez vsakih pujskov. To je nekaj zgodovine iz zimskih časov po naših krajih. Vas vse prav lepo pozdravlja,

Pri tem je pogovor nanesel in nekdo je rekel: "Kje pa je tista 'flaška'?" "In Mrs. Peterlin je že pritekala žnjo kakor, da bi bila slišala naš pogovor in je brž rekla: "Vsak enega boste ... in ko smo še drugega, smo postali pa tako zgovorni, da smo se začeli pogovarjati ob bank. Ker sem pa videl kako so vsi hiteli sem pa še jaz vprašal, če je kaj treba nesti v hišo in takoj so mi odkazali delo. Prav z veseljem sem nesel, ker sem vedel, da bom notri dobil pa še enega, če ne dva in sem tudi jih. Prijazne ženske so mi vedno naklonjene, zakar se jim moram prav lepo zahvaliti.

Tone Urnkar, tam iz Euclida, je prišel pa še po naša dva, ker je prejšnje leto kral pri nas za Johna Rusa, zato je pa vedel, da imamo lepe pujske in da jih dobro zredimo, zato jih je pa letos prišel tudi on k nam iskat. Veste pa me je bil malo prehitel, kajti prišel je bil tako nepričakovano, da še skoro vstal nisem bil in jih nisem imel časa malo bolj nakramit in zato pa tudi "vaga" ni hotela toliko potegniti kot sem jaz želel in tako je ostala naša vas sedaj brez vsakih pujskov. To je nekaj zgodovine iz zimskih časov po naših krajih. Vas vse prav lepo pozdravlja,

ko tudi še drugim dokažemo, je naš srnjak imel tako rogovje kakršnega tele nima.

To pa še ni vse, kdor se hoče prepričati o resnični navzočnosti srnjaka, naj se kar potruži in čimprej preskrbi vstopnico za na srnjakovo večerjo, ki jo priredi Euclid Rifle klub in sicer v nedeljo večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Vstopnice lahko dobite pri vseh članih našega kluba, ali pa se zglaste pri podpisaneu. Imam jih še en par na razpolago, ampak povem vam in rečem prav tako kakor je rekel tisti, ki je tam nekeje v starem kraju prodajal kolomaz (šmir) in ko se je vračal proti domu, ga je nekdo vprašal kako je bila kaj kupčija in kaj je odgovoril? "Veste, vse sem prodal, kar za med je šlo vse!" (čeprav je bil šmir).

Tudi naše vstopnice se prodajajo tako hitro, da bi rekel, da gredo za med. Prav po pravici vam povem, da tako fine večerje in zabave še ni bilo pri našem Euclid Rifle klubu kakor bo v nedeljo 28. januarja zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Na programu najfinejša srnjakova pečenka in vse kar še zraven paše in saj veste, da kadar se človek dobro navečerja mora tudi malo zaliti. Torej za ta slučaj smo pripravili najboljšega od zida. Naj nikogar ne skrbi: kaj bomo jedli in kaj bomo pili.

Ker pa ni zdravo, da bi šel človek takoj po večerji k počitku, zato bo pripravljena tudi dobra godba, da se bo srnjaka malo potreslo, da ne bo ponoči kaj regovilo po želodcu. Le zanesite se na nas lovce, boste videli, da se boste izvrstno zabavali in se boste še v postu razveselili, kadar se boste spomnili na omenjeni večer.

Saj veste, da že navadna manira zahteva, da se ob taki priliki povabi tudi sosedne gostijo, zato mislim, da je moja dolžnost kot predsednika Euclid Rifle kluba, da povabim vse naše sosednje lovske klube na našo večerjo. Seveda prav gotovo pričakujemo Mr. Fortunata in njegove štab, da se gotovo oglasijo pri nas na Holmes Ave. Prav prijazno vabljen pa je tudi cenjeno občinstvo, da se obzove temu povabilu, kajti pečenke, pi-jace in zabave bo za vse dovolj, če verjamete al' pa ne in kdor ne verjame je najbolje, da se pri-de sam prepričati in bo videl, da lovci vedno govorimo resnico. Pozdrav in na svidenje v nedeljo v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Jim Šepec, predsednik.

Predpust je tukaj!

"O, halo Urška, kam pa danes? Ali je kaj novega?"

"Seveda je dosti novega, kaj ne veš, da je predpust, novic je pa kar na koše. Kaj ne veš, da bo tam pri sv. Kristini velik bal, ki ga bodo priredila skupna društva?"

"Kdaj pa bo ta bal?"

"I, saj ne bo samo bal, ampak bo maškarnada veselica in sicer naravnost na 6. februarja. Pa ti ne veš, kako lepe nagrade bodo. Zlatega denarja bodo vredne. Teddy Rozman, naš predsednik, pravi, da bodo tako lepe, da še nikdar tako. Ne pozabi iti v šeme, da boš dobila nagrado."

"Saj bom prišla, če bom kaj Reziklo Zdešar videla, da bom kupila od nje."

"Oh, to pa ne bo težko, saj je vedno na cesti, kakor večni popotnik."

Vidite, tako sem povabila mo- go znanko, pa tudi vas povabi- bim, vse prijatelje in znanee, od blizu in daleč na to našo ma- škaradno veselico 6. februarja v šolski dvorani sv. Kristine. Kaj ne, da se gotovo vidimo!

Urška Trtnik.

—Podbrda, Za kapjo je umrl znani lesni trgovec in posestnik Valentin Valentinčič.

Če verjamele al' pa

Neke noči bilo je malo polnočjo, je šel Meniševček v cerkve in je tam za Pr. Srečal mrtvaški spreved. Kakšen spreved! Stirje so sli na ramah krsto in v splo- du je šla dolga procesija olno oblečenih ljudi. Pa, oje neje pregrozna, vsi so bili brez zelo pripravnost za tiste, krsto nosili na ramah, ker ni bila glava napoti.

Lahko si milite, da ni ekspres tako hiter, kakor takrat tisti naš Menišev- se je pripeljal v vas kot in je planil v skedenj v ter se zaril ves v kopico, drugo jutro komaj našel. Da je šel v skedenj in ne je vzrok ta, ker so bila vrata zaprta in ni bilo ča- pirati jih.

Pa se je potem, ko je kazeno tolmačil na dolgo ko in je spreved pri- pripovedovanju zrasel za sto oseb, gvišal in križal je spil samo en firkelec Žumru v Cerknici, česar ni kakopak, nihče verjel ni radi tega ljudem hudo za- Na to zgodbo, ali če pri- pripetljaj, sem se spom- mi je oni dan nekdo prip- val o podobnem slučaju, je srečal enkrat jeseni na- jazni in vsem priljublje- govec z meseno robo, Ralph bron. Se meni, ki me stvar ne spravi iz glava- stali lasje pokonci, ko sen- blodal prigodbo. In tudi budo, vam rečem, ko jo- brali.

Da bo pa vse povedano ravnost in brez ovinkov, na o bo prav slišalo in po pravi- vorilo, moram poseči za po- leta nazaj. Bilo je lepega senskega dopoldne, ko je kal Ralph za zajčki po- Pa se mu pri nekem grme- kotali izpod nog dolgovno- se na vso milo vižo zažene- ti bližnjemu kupu kam- Prav tako se je zdelo, ko tel z glavo skozi zid, kaka dni Joža Stalin na finski- ti.

Ralph se je močno us- ker je videl, da zajec dr- tovo izgubo svojega za- življenja, ko jo praska- nost v skale. Ralph si je silil zatisniti ušesa in se ti proč, da ne bi ni videl- šal, ko si bosta vžigala- jutro kamen in zajčja- K sreči se pa spomni, pri sebi nekovo stvar, ki vimo puška. Pa iz samega- ga usmiljenja sklene, da- cu prihranil samomoti- strašno naglo pomeri in- ži v zajca.

Ker je meril pred za- bi tako šibre iz puške pri- cu nasproti, se je zgodi- kor se je moralo zgoditi- poln strel priletel zajcu- in to s tako silo, da je za- neslo glavo, kot bi jo od- Kaj ne, vi si boste misli- je zajec na mestu oble- brez glave vendar ni mo- deti kam leti. Pa ni! Sam- lo je še bolj poskočil in- dretil naravnost v, ne v- kot bi človek pričakova- pak v luknjo pod njim. na gora, kaj takega!

Čakajte, zdaj bomo- pa štiri leta naprej. Lan- seni je Ralph zopet st- zajci v ravno tistem kra- pet se priгоди, da se- nog splašaj zajček. Pa- svetniki pomagajte, ka- naš lovec! Prav tistega- in še vedno brez glave, z- zopet z vso ihto zapodil- tisto luknjo. Absolutno- di Ralph. Pomislite, st- je hodil zajec okrog bra- Pa to je vse lahko mogo- lovci, vsmo to sem pozna- pha vprašati, s katero- jo je zajec ucvrl v lukn- prej, ali z zadnjo, ali z- njo.

Čakajte, zdaj bomo- pa štiri leta naprej. Lan- seni je Ralph zopet st- zajci v ravno tistem kra- pet se priгоди, da se- nog splašaj zajček. Pa- svetniki pomagajte, ka- naš lovec! Prav tistega- in še vedno brez glave, z- zopet z vso ihto zapodil- tisto luknjo. Absolutno- di Ralph. Pomislite, st- je hodil zajec okrog bra- Pa to je vse lahko mogo- lovci, vsmo to sem pozna- pha vprašati, s katero- jo je zajec ucvrl v lukn- prej, ali z zadnjo, ali z- njo.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Ga poznate, sir?"

"Bil sem nekakrati pri njem New Venangu. Ošaben, bahav, pogataš je bil. Bi bil imel vse oboje, oboje razlogov, da bi se bil vaju oboje obnašal —. Do mene in brez tudi do drugih —!"

"In Harryja tudi poznate? Ste ga videli pri Forsterju?"

"Skrivnostni smehljaj mu je bil po licu."

"Harryja —? Da, videl sem ga. Pri Forsterju in tudi v Omaha, kjer ima brata —. Morebiti je tudi kje drugje."

"Torej bi mi lahko kaj več povedali o njem —!"

"Mogoče. Pa danes ne, danes ne! Vaše pripovedovanje me je zelo razburilo. Nisem prav razpoložen za tako zabavo. Pa ob svojem času vam bodo že še več zvedeli o njem. Hočem seveda reči, toliko, kolikor sam vem o njem —."

"Ali vam ni pravil, po kaj je prišel v New Venango?"

"Pravil mi je. Dejal je, da trenutno stanuje pri Forsterju."

"Tako tako —! In pravite, da je usel nevarnosti, popolnoma uspešno in čisto gotovo?"

"Čisto gotovo."

"In streljati ste ga tudi videli?"

"Da. Zelo dobro strelja. Čisto nenavaden otrok je."

"Tako —! Čisto kakor njegov oče. Je star skalpar, njegov oče, oboje krogle ne vlije, ki bi ne našla poti med tisti dve znani indijanski rebi. In od očeta se fant naučil streljanja in če mislite, da svojega znanja ne uporablja o pravem času in na pravem pravilu uporabiti, se čisto temeljito lepepe!"

"Kje je njegov oče?"

"Danes je tukaj, jutri je tam in po gladih vam povem, da se takole mrmra pozna. Mogoče je, da ga oboje za nekaj pokažem."

"Bi me zelo veselilo, sir!"

"Bomo videli, kaj se bo dalo iz tega. Vsaj zaslužili ste si, id, kakor se vam oče zahvali, ker ste finiski sina rešili."

"Ne, ni to tisto, kar mislim."

"Vem vem! Razumem! Vas me dobro poznate."

"Sedaj pa pojdem po Apača. Njegova straža je minila in moja se začne. Poslal vam ga bom, in se da vam ne bo dolgčas. Lezite na videljo! Da boste jutri sveži in čili! Bomo vzeli konje krepko pod nož, in se napotovali za cela dva dni."

"Za dva dni —? Ali nismo nameravali samo do Green Parka napotovati?"

"Sem si premislil. Good night!"

"Dobro stražite! In ne pozabite me zbuditi, ko pride moja straža!"

"Le spite! Bom mesto vas beledel. Ste več ko dovolj storili za mene!"

"Prijazno mi je pokimal in odšel na stražo."

"Sam sem obsedel pri ognju. Čudne misli so mi vstajale. Kaj je pomenilo Old Firehandovo razburjeno obnašanje, ko sem mu pripovedoval o Harryju —? Kaj so pomenile njegove zagonetne besede —? Kaj je bil Harry Old Firehandu —? Ugičel sem in ugibal, pa nič pametnega nisem uganil."

"Winnetou je prišel, se molče zaval v odejo in zaspal, sam pa sem se nemirno obračal z ene strani na drugo. Spomin na strahotno noč v New Venangu me je razburil, še mi je drhtela duša, ko sem se enkrat preživil grozote ognjene reke. In med strahotnimi prizori se je vedno in znova pojavljala orjaška postava Old Firehand in v zadnji boji med bedenjem in sanjami mi se vedno donele na uho njegove zagonetne besede: "Ste več kot dovolj storili za mene!"

"Ko sem se drugo jutro prebudil, sem se znašel samega pri ognju. Pa daleč tovariša menda

JOZE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Če bi Aškerca tu srečal duh velikega Sokrata, kakor omenja v svoji pesmi "Po ulicah atenskih," ko vpraša: "Ali srečam kje Sokrata danes?" To bi ga glavni grški modrijan ne pozdravil kaj prijazno, ali še molče šel mimo njega, četudi je Aškerca opeval lepoto paganske. V umetnosti to že, v božanstvu pa ne. Trop bogov, paganska temota. Sokrat ni bil teh nazorov. On ki je živel 400 let pred Kristusom, je v svojem globokem umu trdil, da je le en Bog, ki je vse ustvaril in ki vse vzdržuje, dočim so Grki častili celo vrsto bogov. Sokrat je bil moč principov, on je resnico iskal in učil tudi druge. Aškerca je resnico imel, jo poznal, pa jo je zavrgel. Mož je takih nazorov pa ne gredo skupaj. Sokrat je imel načelo, močnatost, in v tem načelu je tudi umrl, dočim je Aškerca načelo zavrgel.

Razgled iz Akropole je kot če stojiš na ljubljanskem gradu pa gledaš mesto, ki se razprostira okrog griča prav tako se razprostirajo Atene okrog Akropole. V tem oziru Ljubljana sliči Atenam in je z svojim častitljivim gradom, podobnim temu središču kulture in omike.

Po tem razgledu se napotim nizdol po strmih griču, da si ogledam še druge znamenitosti; predvsem sem hotel videti Sokratovo ječo, ki me je poleg Akropole najbolj zanimala.

Sokratova ječa je na zapadni strani Akropole; votlina v skali je oni kraj, kjer je bil zaprt ta veliki modrijan, ki je posvetil svoje življenje poučevanju pokvarjenih Atencev, da jih navaja h krepostnemu in jednostnemu življenju in veliko je storil ta mož, ki je bil na videz tako preprost, toda velik valem in iz njegove šole so izšli najboljši možje; eden izmed teh je bil Platon. Za to svoje požrtvovalno in nesebično delo pa je bil Sokrat črno nevhvaležnost; bil je obsojen na smrt in moral je izpiti čašo strupa, kar ga je umorilo.

Tragika velikih mož me je vedno zanimala in med temi je bil tudi Sokrat. Čital sem o njem, pa me je zanimal, več kot pa so me drugi slavni Grki, o katerih sem kaj čital tu ali tam. Ko sem prišel v Atene, mi je bil Sokrat prvi na mislih, zato sem si zaželel videti gajbico, v kateri je čakal smrti ta velik in se v tej skali votlini pogovarjal z Platonom o neumrjivosti človeške duše.

Sokrat, rojen v Atenah, je bil sin kiparja in tega posla se je v svoji mladosti učil pri očetu Sofronisku, kjer je obdeloval človeka z dletom in kladi-

vil predpisan za njegovo smrt in nekaj trenutkov potem Sokrata ni bilo več. Tako je umrl najbolj slavni grški modrijan, katerega življenje je bilo posvečeno vzgoji Atencev, odnosno Grkom, med katerimi on zavzema prvo mesto.

Njegovo življenje je bilo zelo oteženo, kar jasno kaže ravnanje sofistov, potem pa krivična smrtna obsodba. Pa ne samo tam, tudi v družini so bile razmere vse prej ko rožnate. Njegova žena Ksantipa je bila zelo čemerna pa togotna ženska, ter je z svojo zadirčnostjo prizadejala Sokratu nemalo prav grenkih ur.

Ko nekoč vsa togotna zmerja moža, jo Sokrat mirno poslušal, potem pa vstane in gre z doma. To je pa ženo tako raztogotilo, da pograbi vrč vode, leti k oknu pa polije soproga. Sokrat se nasmehne pa pravi: "No, seveda, tako grmenje nikoli ne mine brez plohe." Tako se je večkrat pripetilo, da mu je Ksantipa napravila marsikatero neprijetno ter mu tako grenila življenje.

Tako je morda vedna zadirčnost sitne žene bila dosti kriva, da je postal Sokrat kar apatičen. Res, da je morda imela Ksantipa v marsičem prav in ni bilo nič čudnega, da je možu za njegovo nebržnost brala prav ostre levite, ko je radi tega trpela družina, medtem ko je on pohajal po Atenah. Končno tudi Sokrat gotovo ni bil brez napak. Toda če bi Ksantipa nastopala pametno, pa pustila tisto vedno zbadanje, to bi tudi Sokrat bil v tem oziru drugačen. Tako je pa Sokratova Ksantipa nekaj vzorec vseh sitnih pa zadirčnih žen, ki svojega poklica, oziroma stanu prav ne razumejo. Pametna pa razsodna žena bo napravila iz pocestne barabe moža; nasprotno pa bo zadirčna pa sitna žena napravila iz moža bazabo in pijanca. V tem oziru je odvisno na katero stran se bo mož nagnil: na slabo ali dobro. Sokrat si je izbral dobro stran in njegovo ime stoji med modrijani v svetovni zgodovini na prvem mestu.

Pri Sokratu naj bi imeli zgled tudi tisti, ki delajo in se trudijo za narod, brez da bi imeli pri tem službo za svoj obsto. Mnogi, ki se pehajo za narodno stvar zgolj iz ideje ter se pri tem trudijo čez mero, so na koncu svojega dela razočarani ker niso dobili priznanja kakor se morda pričakovali in so celo dobili za to še batine, kar se neredko zgodi. Vsi ti bi si pa na razočaranju prihranili in bi se potem ne vznemirjali pa jezili, ako bi malo pogledali v tragiko velikih mož, kakšno plačilo so prejeli za svoj trud; eden najboljših zgledov temu je ravno Sokrat. Delo za narod je najslabše vrste, toda nujno potrebno, ker kam bi prišli, če bi kar lepo vsak delal

bil predpisan za njegovo smrt in nekaj trenutkov potem Sokrata ni bilo več. Tako je umrl najbolj slavni grški modrijan, katerega življenje je bilo posvečeno vzgoji Atencev, odnosno Grkom, med katerimi on zavzema prvo mesto.

Njegovo življenje je bilo zelo oteženo, kar jasno kaže ravnanje sofistov, potem pa krivična smrtna obsodba. Pa ne samo tam, tudi v družini so bile razmere vse prej ko rožnate. Njegova žena Ksantipa je bila zelo čemerna pa togotna ženska, ter je z svojo zadirčnostjo prizadejala Sokratu nemalo prav grenkih ur.

Ko nekoč vsa togotna zmerja moža, jo Sokrat mirno poslušal, potem pa vstane in gre z doma. To je pa ženo tako raztogotilo, da pograbi vrč vode, leti k oknu pa polije soproga. Sokrat se nasmehne pa pravi: "No, seveda, tako grmenje nikoli ne mine brez plohe." Tako se je večkrat pripetilo, da mu je Ksantipa napravila marsikatero neprijetno ter mu tako grenila življenje.

Tako je morda vedna zadirčnost sitne žene bila dosti kriva, da je postal Sokrat kar apatičen. Res, da je morda imela Ksantipa v marsičem prav in ni bilo nič čudnega, da je možu za njegovo nebržnost brala prav ostre levite, ko je radi tega trpela družina, medtem ko je on pohajal po Atenah. Končno tudi Sokrat gotovo ni bil brez napak. Toda če bi Ksantipa nastopala pametno, pa pustila tisto vedno zbadanje, to bi tudi Sokrat bil v tem oziru drugačen. Tako je pa Sokratova Ksantipa nekaj vzorec vseh sitnih pa zadirčnih žen, ki svojega poklica, oziroma stanu prav ne razumejo. Pametna pa razsodna žena bo napravila iz pocestne barabe moža; nasprotno pa bo zadirčna pa sitna žena napravila iz moža bazabo in pijanca. V tem oziru je odvisno na katero stran se bo mož nagnil: na slabo ali dobro. Sokrat si je izbral dobro stran in njegovo ime stoji med modrijani v svetovni zgodovini na prvem mestu.

Pri Sokratu naj bi imeli zgled tudi tisti, ki delajo in se trudijo za narod, brez da bi imeli pri tem službo za svoj obsto. Mnogi, ki se pehajo za narodno stvar zgolj iz ideje ter se pri tem trudijo čez mero, so na koncu svojega dela razočarani ker niso dobili priznanja kakor se morda pričakovali in so celo dobili za to še batine, kar se neredko zgodi. Vsi ti bi si pa na razočaranju prihranili in bi se potem ne vznemirjali pa jezili, ako bi malo pogledali v tragiko velikih mož, kakšno plačilo so prejeli za svoj trud; eden najboljših zgledov temu je ravno Sokrat. Delo za narod je najslabše vrste, toda nujno potrebno, ker kam bi prišli, če bi kar lepo vsak delal

bil predpisan za njegovo smrt in nekaj trenutkov potem Sokrata ni bilo več. Tako je umrl najbolj slavni grški modrijan, katerega življenje je bilo posvečeno vzgoji Atencev, odnosno Grkom, med katerimi on zavzema prvo mesto.

Njegovo življenje je bilo zelo oteženo, kar jasno kaže ravnanje sofistov, potem pa krivična smrtna obsodba. Pa ne samo tam, tudi v družini so bile razmere vse prej ko rožnate. Njegova žena Ksantipa je bila zelo čemerna pa togotna ženska, ter je z svojo zadirčnostjo prizadejala Sokratu nemalo prav grenkih ur.

Ko nekoč vsa togotna zmerja moža, jo Sokrat mirno poslušal, potem pa vstane in gre z doma. To je pa ženo tako raztogotilo, da pograbi vrč vode, leti k oknu pa polije soproga. Sokrat se nasmehne pa pravi: "No, seveda, tako grmenje nikoli ne mine brez plohe." Tako se je večkrat pripetilo, da mu je Ksantipa napravila marsikatero neprijetno ter mu tako grenila življenje.

Tako je morda vedna zadirčnost sitne žene bila dosti kriva, da je postal Sokrat kar apatičen. Res, da je morda imela Ksantipa v marsičem prav in ni bilo nič čudnega, da je možu za njegovo nebržnost brala prav ostre levite, ko je radi tega trpela družina, medtem ko je on pohajal po Atenah. Končno tudi Sokrat gotovo ni bil brez napak. Toda če bi Ksantipa nastopala pametno, pa pustila tisto vedno zbadanje, to bi tudi Sokrat bil v tem oziru drugačen. Tako je pa Sokratova Ksantipa nekaj vzorec vseh sitnih pa zadirčnih žen, ki svojega poklica, oziroma stanu prav ne razumejo. Pametna pa razsodna žena bo napravila iz pocestne barabe moža; nasprotno pa bo zadirčna pa sitna žena napravila iz moža bazabo in pijanca. V tem oziru je odvisno na katero stran se bo mož nagnil: na slabo ali dobro. Sokrat si je izbral dobro stran in njegovo ime stoji med modrijani v svetovni zgodovini na prvem mestu.

Pri Sokratu naj bi imeli zgled tudi tisti, ki delajo in se trudijo za narod, brez da bi imeli pri tem službo za svoj obsto. Mnogi, ki se pehajo za narodno stvar zgolj iz ideje ter se pri tem trudijo čez mero, so na koncu svojega dela razočarani ker niso dobili priznanja kakor se morda pričakovali in so celo dobili za to še batine, kar se neredko zgodi. Vsi ti bi si pa na razočaranju prihranili in bi se potem ne vznemirjali pa jezili, ako bi malo pogledali v tragiko velikih mož, kakšno plačilo so prejeli za svoj trud; eden najboljših zgledov temu je ravno Sokrat. Delo za narod je najslabše vrste, toda nujno potrebno, ker kam bi prišli, če bi kar lepo vsak delal

Zakaj se rastline obračajo k svetlobi

Nenavadna lastnost rastlin, da se obračajo proti svetlobi, kakor dejstvo, da v temi hitreje rastejo, sta dobila novo pojasnilo. Znanost je ugotovila, da obstoje tudi rastlinski hormoni, med tem ko v splošnem mislimo, da so hormoni le v živalskem svetu, iz rastlinskega pa izvirajo vitamini. Najzanimivejši med rastlinskimi hormoni je rastna snov avksin. V vršičih trav in kali ovsu so to snov odkrili že l. 1914. Iz vršičev potuje v nižje dele rastline in povzroča njeno rast. Vsaka upogibnost rastline, ne samo tista, ki jo povzroča svetloba, temelji na močnejši rasti na strani, ki je odvrnjena od upogibne. Ugotovili so, da je na zunanji strani upognjene rastline več avksina nego na notranji strani, stopnja upogibnosti pa je odvisna točno od količine te snovi.

Za kako majhne količine pa gre tudi pri tem hormonu, je razvidno iz tega, da vsebuje milijgram v kristalni obliki pridelane avksina 50 milijonov enot. Spoznali so nadalje, da se avksin po osvetlitvi spremeni v lumavksin, snov, ki je za rast neuporabna. Tako povzroča sonce spremembo avksina na osvetljeni strani rastline in to pojasnjuje povečano rast na senčni strani ter naklon rastline proti svetlobi.

Pred kratkim so opazovali rastlino, ki je rasla v globokem vodnjaku in je v kratkem postala 16 m dolga, da bi dospela do svetlobe. Drugače zraste ta rastlina samo pol metra visoko. Njena rast je postala tudi takoj normalna, čim je zrasla preko roba vodnjaka. Tudi v tem primeru je razlaga ta, da so se ohranile velike množine avksina, ki svetloba nanj ni vplivala uničujoče. Iz istega razloga zrastejo tudi krompirjevi poganjki v temni kleti tako hitro.

IZ PRIMORJA

Smrtna nesreča na izletu. Na praznik se je skupina fantov in deklet iz Ajdovce pri Podmelcu odpravila na izlet na neko bližnjo goro. Družba je že dosegla vrh, se naužila lepega razgleda in se okrepčala, ko se je sredi najlepšega razpoloženja pripetila huda nesreča. Makučev Tone, ki se je nekoliko oddaljil od družbe, je na lepem strmoglavil z vrha na drugo stran čez prepadno steno in je ves krvav obeležal precej globoko niže na produ. Na njegov krik so mu tovariši prihiteli na pomoč. Previdno so ga odnesli v dolino in s prvim večernim vlakom je bil odpeljan v Gorico. V goriško bolnico je bil sprejet v obupne mstanju. Imel je prebito lobanjo in močno pretresene možgane, a še druge poškodbe, tako da so zdravniki skrajno rezervirani glede njegove usode. V Podmelcu in okolici pa je vest o hudi nesreči znane-ga ajdovskega fanta napravila najgloblji vtis.

Pred reškim sodiščem je bil proces proti Mirku Kareju, 18 l. staremu mehaniku iz Trsta, ki je bil obtožen, da se je brez potnega lista odpravil čez mejo. Po obtožnici je fant že 28. julija l. skrivaj odšel čez mejo pri Reki, da bi si našel dela in zaslužka. Obsojen je bil v kontumaciji na 3 mesece zapora in 2000 lir denarne kazni.

Požar v Gočah na Vipavskem. Pred dnevi je nastal na posestvu Roze Feračinove na Gočah pri Vipavi požar, ki je izbruhnil v dimniku stanovanjske hiše in se v naglici razširil na vse

poslopje. Vaščani in tudi vojak, ki so sicer takoj pohiteli na pomoč, a po štirih urah največjih naporov jim je uspelo le, da so sosedna poslopja obvarovali ognja. Ogenj, ki je uničil poslopje, a tudi opremo ter znatne množine sena in žita ter poljsko orodje, je napravil po prvih ocenah za 20.000 lir škode.

Osebnost. G. Ludvik Nant, naš rojak iz Kanala, je bil na vseučilišču v Padovi promoviran za doktorja prava.

Dva nova občinska komisarija. Občini Čepovan in Sv. Križu na Vipavskem sta dobili nova občinska načelnika. Goriški prefekt je imenoval za prefekturnega občinskega komisarja v Čepovanu fašista Ferdinanda Bordignona, v Sv. Križu pa fašista Štefana Petrisa.

Za novega poveljnika tržaškega armijskega zbora je bil imenovan general Carlo Vecchiarelli, ki je bil že za časa zadnje svetovne vojne načelnik italijanske obveščevalne službe po vojni pa vojaški ataše v Pragi in na Dunaju. Njegov prednik je bil general Geloso, ki je bil premeščen v Rim.

Materija. V pretepu med Francem Babudrom in 47-letnim dimnikarjem Cirilom Mažgonom je bil poslednji občutno ranjen na roki. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Čekovnik. Pri sekanju v gozdu se je smrtno ponesrečil Ivan Kavčič. Težko ranjenega so pripeljali v idrijsko bolnišnico, kjer je po nekaj dneh izdihnil.

Komen. Umrla je gostilničarka Antonija Caharija, stara 54 let. Pokojnica je bila vzorna gospodinja in dobra žena, kar je pokazal tudi pogreb.

Repentabor. Pred tržaškim sodiščem je bil obsojen na dva meseca zapora Ivan Brana, ker je v družbi tovarišev pretepel nekega Sessija, ki jih je javno napadel, da so ukradli rokavice.

Trst. Po mestu in okolici pridno lovijo trgovce, ki prodajajo po višjih cenah. Tako je bilo pred sodiščem kaznovano sedem trgovcev na denarne kazni od 20 do 100 lir.

MALI OGLASI

Delo dobi

ženska srednje starosti, za hišna opravila pri dveh zakoncih, ki sta oba zaposlena. Plača po dogovoru in lahko dobi tudi stanovanje. Pokličite Liberty 7848 in sicer po šesti uri zvečer. (19)

Delo bi rada

dobila dekle, 22 let stara, v restavrantu ali gostilni. Vprašajte na 1110 E. 63rd St. (21)

FLOOR SAMPLES

Velik popust dobite sedaj na Frigidaire ledenicah, ako kupite sedaj.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE
6104 St. Clair Ave.
819 East 185th St.

MAR-KET COAL CO.

ENDICOTT 1588
1261 Marquette Rd.

Naprodaj poceni

Hiša 10 sob, za 2 družini na E. 147. cesti, blizu St. Clair Ave. in St. Joseph cerkve; cena \$4,500. \$500 takoj.

Hiša 10 sob za 2 družini, blizu Waterloo Rd.; cena \$3200. Takoj \$500, ostalo na lahka odplačila. Mnogo drugih hiš poceni. Vprašajte pri

Collinwood Realty Co.
15813 Waterloo Rd.
KENmore 1934.
(Jan. 19, 20, 23)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebščine za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

Oddelek belgijskih vojakov, ki so prideli strojno puškar.

odpirajte slovenske trgovce!

Ko so hrastli šumeli

ZGODOVINSKI ROMAN

"Gredo!" je radostno vzkliknil kletar. "Glej jih, oče predstojnik. In moko nesejo na kopjih! ... Pa ne, da so mrtvi?" je z majhnim strahom pristavil čez trenotek.

"Mrtvi? Kdo? Koliko?"

"Ne vidim obrazov ... eden, dva, tri," je začel šteti kletar, "pa saj so to vsi, ki so šli s Pogankinom? Dvajset jih nesejo. ... A žita ni ... eh!" in se je udaril z rokami po bokih.

"Kako — vsi? Kaj praviš, kaj praviš, zavedi se?" je zamrmral starec.

"Oni so, dobro jih vidim!" je potrdil kletar.

Igumen se je vrgel na obzidju z glavo na tla in zaplakal.

Bistrouki oče Serafim se ni motil: Jeremija je otel tovariše, toda mrtve.

Ščenka so našli sesanega s heleharami; "divji" Tjurja, skozinskoz prebode s petimi kopji, je umiraje zgrabil Nemca za nogo, se zagrizel vanjo z zobmi in otrpnil. Pogankin je ležal z razbito glavo, z rokami pa je tiščal sovražnika za grlo. ... Samo dva ranjena so našli med njimi: vsi ostali so bili ubiti.

Toda drago so plačali Nemci svojo zmago: junaki so si postlali visoko postelj iz nemških teles in legli nanjo k večnemu počitku! ...

Trideseto poglavje

Obup je prevzel oblegance, ko so zagledali žalostni spreved, ki je stopal skozi samostanska vrata. Nesli so najboljše in najmočnejše njegove branitelje in vsakega, ki je ostal živ, je zavezilo v duši, ker je čutil, da pride tudi nanj prav kmalu vrsta, ko pojde za njimi.

Pod nogami ljudi, ki so nesli pokojnike, se je skozi vrata kdo ve odkod zmuznila na dvor črna mačka in se izgubila med zaklonišči.

"Nemačka, ampak smrt je prišla, ženske!" je govorila neka stojčja starka otožno in si podprla obraz z roko. In njene besede so šle po samostanu od ust do ust in so plašile že tako dovolj zbegano ljudstvo. Drugi dan je bil pogreb.

Igumen je ukazal za vse ubite izkopati grobove v jamah v "glavni" podzemeljski ulici blizu cerkve. Tam so v steni izklesali v dve nadstropji ozke izbiče in vanje so po slavnostnem odpevanju in poslavljanju dvignili krste z mrtvimi in jih zazidali s sivimi ploščami.

Jeremija po izpadu še ni zinil besedice. Na videz miren se je poslovil od ubitih in šele, ko so dvignili krsto s ščenkom, da bi jo položili poleg Tjurje, je Jeremija položil roko na enega izmed dvigačev.

"Ne ... " je zagodel, "bolj naprej ga postavite: to mesto je moje; med njiju ležem jaz ..."

In ko so izpolnili, kar je hotel, se je do zemlje poklonil pred steno, ki je za zmerom spravila njegove prijatelje, in odšel v svojo celico.

Pri službi božji za mrtve je ščeninu, ki se je komaj premagoval, postalo slabo; prestregli so ga in pod rokami peljali na prosto ter ga posadili ob cerkvenem zidu.

Takoj za njim se je prerinil Naum, ki je stal blizu.

Poslal je po vode in začel močiti ščeninu glavo; silna vročina, ki se je čutila v njej, ga je pobila. Odvedel je bolnika v njegovo celico in mu odmotal obezvo, da bi pogledal rano.

Smrdeč duh je udaril vanj.

Ko je Naum zagledal višnjevočrno ščenino dlan, je obledel in nemirno pogledal bolnika

v obraz.

"Kaj, je slabo?" je z rahlim nasmehom vprašal ta.

"Malo bo treba potrpeti!" je odvrnil Naum. "Nekoliko mese ti bom moral izrezati ..."

"Kaj za to," je rekel ščenin in zaprl oči.

Naum mu je previdno spet prevezal rano ter potrt in zmeden odšel iz sobe.

Zunaj ga je čakal Klim.

"Kako je Vasil Petrovič? Kaj je z njim?" je izpraševal vse v enem.

Naum je trdneje zaprl vrata za sabo.

"Slabo ..."

Klim je prebledel v obraz.

"A kaj se mu je pripetilo? Od česa?"

"Od rane mu dlan gnije; lehkoko zgori od vročice!"

"O, Gospod!" Klim se je zasopel od razburjenja. "Ali se ne da nič napraviti?"

Naum je zmajal z rameni.

"Napravim mu takoj posebno mazilo, gnilo meso mu bo treba sestrgati in z železom izžgati — a kar je več, je — v božjih rokah!"

Naum je hitel v gostišče, Klim pa se je, ves iz sebe, ne vedoč, kam naj se dene in koga naj prosijo pomoči, zdajci spomnil Jeremije in je na vso moč tekkel k njemu.

Jeremija je ležal na tleh kakor na križu, ko je udril Klim k njemu.

"Djakon, on umira!" je kriknil Klim z nenaravnim glasom. Ogromno telo je ležalo nepremično.

Klim je v strahu sunil ležečega s čevljem v podplat.

"Djakon, hej, ali si živ ali nisi?"

"Kaj?" je zagodilo s tal.

"Naš ... Vasil Petrovič ... umira ..."

Jeremija je sedel; oči so mu gledale, ko da so slepe, on pa, kakor da ne vidi gosta in ne sliši njegovih besed.

"Zdravi se!" je zakričal Klim, ga pograbil za rano in ga nekajkrat potresel. "Sliši, kaj govorim, Petrovič ... " Ni končal, temveč stresel z ozkimi rameni in si zakril z rokami obraz. "O, Gospod!" je zamolklo bruhalo iz njega.

Sunki in glasni Klimov izbruh so privedli Jeremijo k zavesti.

General Asinari, pribočnik laškega kralja Viktorja Emanuela, pozdravlja papeža Pija XII., ko je šel iz Vatikanu na obisk h kralju.

Kakor da se je zbudil, si je podrgnil z dlanmi obraz.

"Klim, ali si ti?" je vprašal, ko da ga je pravkar zagledal. "A kaj ti je?" je pristavil, videč, da je Klim molče prikimal in da mu teko solze po prstih.

Klim je s trgajočim se glasom povedal, kaj je zvedel o stanju ščenina.

Jeremija je poslušal in privihnil kosmate obrvi.

"Dobro!" je zagodel, ko je bil pomislil. "Takoj bom pri njem. ... Ti pa pojdi tačas domov!"

Ščenin je ležal napol v spanju, ko je začel trkanje na vrata in težko hojo nekoga, ki je vstopil. Odprl je oči in zagledal Jeremijo.

"Si bolan?" je vprašal gost; prizadeval si je, da bi govoril tiše, toda bobnenje njegovega glasu je napolnilo vso sobo. "Daj, pokaži roko, da pogledam, kaj ji je."

Ščenin jo je z naporom preme-knil.

"Zdravit sem te prišel ... " je nadaljeval Jeremija in odvijal obezvo, ki jo je bil Naum na hitrico ovil. "Da, brat!" je rekel, ko je zagledal ranjeno mesto. "Ročico bo treba proč, Vasja! Sicer umreš!"

Ščenin je v znak soglasja komaj pokimal z glavo.

"Daj, da ti jo odsekam in stvari bo konec!"

"Takoj?" je tiho rekel ščenin.

"Kaj bi čakal! Čim prej, tem bolje. ... Spet pojdeva Nemce pobijati. A?"

Na ščeninov obrazu se je odrazilo oklevanje.

"Saj je vseeno, nimaš je za kaj rabiti; glej, vsa ti gnije. Same muko imaš z njo. ..."

"Kaj pa, sekaj! ... " je zamolklo odgovoril ščenin.

Jeremija je odpel haljo; pod njo se je za širokim usnjatim pasom svetila nabrušena sekira.

Jeremija jo je potegnil izza njega in jo poskusil s palcem.

"Zlata sekira. ... Ostra. ..."

Roka odskoči, da niti ne opaziš. Jutri boš že plesal."

Kakor megla je ležala ščeninu bledost na obrazu.

"Daj, Vasja, sedi!"

Jeremija je položil sekiro na mizo in pomagal bolniku, da se je dvignil.

"Pa ne sem, na tla sedi. A ročico položi sem, tako!" je odredil Jeremija, ko je podstavil ščeninu, ki se je bil spustil na tla, klop in polagal bolno roko nanjo. "Zdaj ti jo, vidiš, takoj izpodvezemo. ... " Vzel je iz žepa ožek jermenček in ga prav pri rami zategnil, da se je vrezal v meso in trdno zavezal.

"Kako želiš, da ti jo odsekam: do komolca ali tako?" je, opt na sekiro, preudarjaje rekel Jeremija.

mija in delal s prstom črte po roki.

"Ne ... malo daljši košček pustil ..."

"Čemu ti pa bo? Kaj pa boš počel s štulo?" je odvrnil Jeremija.

"Čim krajše, tem pripravneje."

"Stran se obrni, Vasja!"

"Nič hudega, useči ... " je rekel ščenin in še bolj pobeledel.

Sekira je vzletela pod strop; zaškrtale so kosti in telo; kakor z britvijo pri rami odločena roka s strašno črno dlanjo se je počasi prevesila in padla na tla. Na drugi strani se je, spustivši glavo na prsi in oprši se na pograd, sključil ščenin; izgubil je zavest.

Jeremija je izdrl sekiro, ki se je bila globoko zasadila v klop, gar več poznava, so se bolniki in šel k vratom, ki jih je bil iz previdnosti zaklenil; zunaj je nekdo v presledkih trdo trkal di, ni bilo, niti ni bilo s čim hranje.

Finski reševalni oddelek rešuje iz hiše ljudi, ki so bili ranjeni pri napadu ruskih letalcev. Slika je bila vzeta v mestu Borgo na finski obali.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporna organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE ŽE 46. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1895 v državi

Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 119.80%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 135

v Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupni podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obdobja nad \$7,000,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"
Je se hčeš zavarovati pri dobri, pošten in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asesmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in srot. Če se nisi član ali članica te močene in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moral(a) biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spajajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je iz osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAB, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

niti ne bolnih ne zdravih: kruh so začeli razdajati že prav po mrvicah, o gorki hrani ni bilo niti govora. Ljudje so nabirali želo in ga jedli, a tudi želo bilo dovolj za vse. Ena med prvimi je bila Grunja.

Tu vidite posebne vrste kraljico. To je Miss Croft, Suffolka, Va. ki je bila kronana za kraljico "peanutov" Richmond, Va. Vso obleko si je sešla iz peanutov.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebriskro vest, da je nemila smrt zahtevala življenja in je za vedno zaspal naš ljubljani in nikdar pozabljeni soprog in oče

Jacob Korenchan

ki je spreviden s svetimi zakramenti izdihnil svojo blago dušo dne 21. decembra, 1939 v starosti 70 let. Doma je bil iz Horjula pri Vrhniki.

Po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida, smo ga položili k večnemu počitku dne 23. decembra, 1939 na Calvary pokopališče. V globoki hvalečnosti si štejemo v dolžnost, da se najpristneje zahvalimo Rev. Matiji Jagru za podeljene svete zakramente, za sprejeto iz Frank Zakraskajev pokopne kaple v cerkvi in na pokopališču in za opravljenе cerkvene pogrebne obrede.

Izkreno se želimo zahvaliti Mr. Anton Bajt in Mr. John Raspor, ki sta nam bila za prvo pomoč v času prevelike žalosti in vsem drugim, ki so nam bili v tolažbo in pomoč na en način ali drugi. Enako tudi lepa hvala vsem, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so bili in molili ob krsti, se udeležili svete maše ter ga sprejeli k večnemu počitku.

Našo najglobljejo prisrčno zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so v blag spomin pokojnemu okrasili krsto s krasnimi venc, in sicer: Mr. in Mrs. Stanley Constant, Mrs. Frances Grum, Mr. in Mrs. George in Theresa Bedic, družina Joseph Kosoglav, E. 63d St., družina Louis Strekel, E. 49th St.; Miss Anna Borsenk, Ohio Construction Co., društvo Clevelandski Slovenci, št. 14 SDZ, društvo sv. Vida, št. 25 KSKJ.

Prišrna hvala tudi vsem sledečim, ki so darovali za sveto mašo: Miss Mary Rustia, Mrs. Johanna Strnad in družina, E. 51st St.; družina Frank Starin, družina Cottman, družina Martin Zajc, družina Anna Sevnik, družina Frank Jerin, Mr. in Mrs. Joseph Koshar, E. 51st St.; Mr. in Mrs. Roman Maver, Mr. in Mrs. John Persin, Miss Joanna Anzur in Mrs. Louise Struss, Mr. Charles Karlinger, Miss Mary Owen, Mr. in Mrs. Joseph Novak, Mr. in Mrs. Joseph Vidmar, Mr. in Mrs. Joseph Kosoglav, Mr. in Mrs. Joseph Kadunc, Miss Mary Janosko, Mrs. Mary Vidmar, Mr. Frank Penko, Mr. in Mrs. Anton Bajt, Mr. in Mrs. Frank Laurich, družina Lunder, E. 51st St.; Mr. Andrew Korenchan, Mrs. Anna Perkova, Mrs. Stella Mackowski, Mr. in Mrs. John Raspor, Mrs. Jennie Raje.

Nadalje tudi iskrena hvala vsem, ki so dali svoje automobile na razpolago pri pogrebu, in sicer: Mr. Joseph Vidmar, Mr. Tony York, Mrs. Johanna Strnad, Mr. Ernest Levar, Mr. Frank Starin, Mr. Frank Cottman, Mr. Roman Maver.

Lepa hvala tudi vsem, ki so poslali pismo sožalje. Iskreno zahvalo izrekamo članom društva sv. Vida, št. 25 KSKJ, in društvu Clevelandski Slovenci, št. 14 SDZ za lepo udeležbo pri pogrebu, posebno pa nosilec krste, ki so ga sprejeli in položili k večnemu počitku.

Naša iskrena zahvala naj velja pogrebniemu zavodu Zakraskajev Funeral Home za vso prijazno postrežbo in za lepo urejen pogreb.

Predragi in nikdar pozabljeni soprog in dober oče, močno potrti in žalostni nad Tvojo bridko izgubo Ti želimo, da počivaš mirno v zaslužnem počitku. Božja volja je bila, da si nas moral zapustiti, toda ostal nam boš za vedno v sladkem spominu. Večnoluč naj Ti sveti in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Zalujoči ostali: . . .

JOHANA KORENCHAN, soproga.
JENNIE, poročena CONSTANT; MARY in HELEN, hčere; v stari domovini pa zapuška zalujočega brata Antona.
Cleveland, O., 23. januarja, 1940.